

Bruselj, 18.11.2015
COM(2015) 751 final

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

Vrednotenje Direktive Sveta 91/477/EGS z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/51/ES z dne 21. maja 2008, v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT)

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

Vrednotenje Direktive Sveta 91/477/EGS z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/51/ES z dne 21. maja 2008, v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT)

1. Uvod

(1) Direktiva Sveta 91/477/EGS o nadzoru nabave in posedovanja orožja je bila sprejeta 18. junija 1991¹, 21. maja 2008 pa spremenjena z Direktivo 2008/51/ES² (direktiva o strelnem orožju).

(2) Člen 17 direktive o strelnem orožju določa, da „Komisija do 28. julija 2015 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o položaju, ki je nastal zaradi uporabe te direktive, skupaj s predlogi, če je primerno“. Komisija je zaradi priprave poročila začela ocenjevalno študijo, ki so jo izvedli zunanji svetovalci. Končana je bila decembra 2014³, vsebuje pa obsežno analizo izvajanja Direktive in analizo uspešnosti zakonodaje v skladu s petimi ključnimi merili vrednotenja. Na podlagi ugotovitev daje tudi posebna priporočila za izboljšave, namenjena Komisiji, organom držav članic ali vsem skupaj. To vrednotenje je bilo povezano s Komisijinim programom ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT)⁴.

(3) Komisija je po končanju ocenjevalne študije zaprosila člane odbora, ustanovljenega v skladu s členom 13(a) Direktive (odbor za strelno orožje), v katerem je zastopanih 28 držav članic EU ter štiri države EGS⁵ in Efte⁶⁷, naj podajo pripombe in pripravijo oceno ugotovitev in priporočil študije. Člani odbora so povratne informacije podali ustno na zasedanjih odbora (18. decembra 2014 in 25. marca 2015), nekatere države članice pa so jih pisno dopolnile (Belgija, Francija, Švedska in Združeno kraljestvo).

(4) Končno poročilo o ocenjevalni študiji je bilo predloženo tik pred dramatičnimi dogodki v Parizu in Københavnu januarja 2015. S tem razvojem dogodkov je bil še poudarjen obstoj perečih varnostnih vprašanj na ravni EU. Komisija je na zasedanju odbora za strelno orožje marca 2015 povabila predstavnike držav članic, da bi komentirali ugotovitve vrednotenja, pa tudi izpostavili morebitne druge pomisleke glede izvajanja direktive o strelnem orožju v povezavi z nedavnimi dramatičnimi dogodki, ki jih svetovalec morda ni ugotovil.

(5) Namen tega poročila je opisati ugotovitve ocenjevalne študije, jih dopolniti z doslej prejetimi povratnimi informacijami in predstaviti kritično oceno Komisije. Poročilo se najprej sklicuje na ozadje in glavne določbe direktive o strelnem orožju. Predstavljeni so metodologija, rezultati ocenjevalne študije v povezavi s petimi merili vrednotenja (tj. učinkovitostjo, uspešnostjo, usklajenostjo, pomembnostjo in dodano vrednostjo za EU) in

¹ UL L 256, 13.9.1991, str. 51.

² UL L 179, 8.7.2008, str. 5.

³ <http://bookshop.europa.eu/en/evaluation-of-the-firearms-directive-pbNB0514159/>;
<http://bookshop.europa.eu/en/evaluation-of-the-firearms-directive-pbNB0114006/>.

⁴ COM(2013) 685 final.

⁵ Evropski gospodarski prostor.

⁶ Evropsko združenje za prosto trgovino.

⁷ Islandija, Lihtenštajn, Norveška in Švica.

njena priporočila. Podana je tudi kritična ocena ugotovitev. Na koncu je navedeno, katere pobude bi Komisija lahko preučila za reševanje vprašanj, ki so bila izpostavljena v vrednotenju in so jih povratne informacije držav članic potrdile.

2. Ozadje

(6) Z direktivo o strelnem orožju se urejajo nabava, posedovanje in trgovinska izmenjava strelnega orožja za civilno uporabo v EU (npr. strelnega orožja, ki se uporablja za športno streljanje in lov). Določa splošne minimalne standarde, ki jih morajo države članice prenesti v svoje nacionalne zakone o orožju, njen cilj pa je doseči ravnovesje med cilji notranjega trga (tj. čezmejnimi pretoki strelnega orožja) in cilji varnostne politike (tj. visoko ravno varnosti ter zaščite pred kaznivimi dejanji in nezakonitim trgovanjem) znotraj EU.

(7) Direktiva 91/477/EGS je prvotno pomenila spremljevalni ukrep za uresničevanje notranjega trga. Zaradi odprave nadzora nad posedovanjem orožja na notranjih mejah Skupnosti je bilo treba sprejeti učinkovite predpise, ki omogočajo izvajanje nadzora v državah članicah. Direktiva v ta namen vsebuje določbe o nabavi in posedovanju strelnega orožja ter njegovih prenosih med državami članicami. Direktiva državam članicam pušča možnost, da sprejmejo določbe, ki so strožje od predvidenih (člen 3).

(8) Komisija je leta 2000 Evropskemu parlamentu in Svetu predložila prvo poročilo o oceni izvajanja Direktive 91/477/EGS v državah članicah⁸. V njem je bilo navedeno, da je po mnenju držav članic in zainteresiranih strani pravni okvir, ustanovljen z Direktivo, kot celota zadoščal. Ugotovljene pa so bile ključne težave v zvezi z nacionalnim izvajanjem Direktive, kot so: težave z izmenjavo informacij; neskladnost in zapletenost nacionalnih zakonodaj, upravnih ukrepov in postopkov za izdajo dovoljenj; razlike v razvrščanju lovskega ali športnega strelnega orožja ter upravnem bremenu za mala in srednja podjetja. Iz tega je bila razvidna potreba po pojasnitvi nekaterih določb (npr. opredelitvi nekaterih vrst orožja, namreč onesposobljenega in starinskega orožja), da bi se zagotovila enotnejša uporaba Direktive.

(9) To poročilo je bilo predloženo, medtem ko se je Komisija v imenu držav članic EU pogajala o Protokolu Združenih narodov o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja⁹ (protokol ZN o strelnem orožju) v okviru Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu. V protokolu naj bi bila določena nova pravila zlasti glede sledljivosti (tj. označevanja in vodenja evidenc) in onesposobitve strelnega orožja. Zato je bilo v poročilu ugotovljeno, da je imela Komisija namen predstaviti ustrezne predloge sprememb ob upoštevanju stanja pogajanj o protokolu ZN o strelnem orožju in povratnih informacij vseh zainteresiranih strani glede Direktive.

⁸ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu „Izvajanje Direktive Sveta 91/477/EGS z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja“, COM(2000) 837 final. Bruselj, 15. decembra 2000.

⁹ Protokol Združenih narodov o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu.

(10) Po začetku veljavnosti protokola ZN o strelnem orožju leta 2005¹⁰ je bila Direktiva 91/477/EGS spremenjena z Direktivo 2008/51/ES, da bi se okrepili varnostni vidiki, kar bi omogočilo delno uskladitev s samim protokolom ZN o strelnem orožju. Direktiva o strelnem orožju je del niza pobud, ki so bile na mednarodni ravni in ravni EU sprejete za izvajanje protokola ZN o strelnem orožju. Upoštevne določbe so bile v evropsko zakonodajo prenesene z Uredbo št. 258/2012¹¹, ki določa pravila o odobrenem izvozu, uvozu in tranzitu nevojaškega strelnega orožja iz tretjih držav ali vanje¹².

(11) Načela, ki usmerjajo delovanje Evropske komisije, da bi obvladala in zmanjšala tveganja, ki jih pomeni strelno orožje za civilno uporabo, so bila vključena v splošno strategijo – sporočilo „Strelno orožje in notranja varnost EU: zaščita državljanov in preprečevanje nezakonite trgovine“¹³ –, predstavljeno oktobra 2013. V sporočilu so bili predlagani ukrepi za povišanje ravni varnosti državljanov EU v zvezi s strelnim orožjem in za varovanje zakonitega trga z njim. Poleg tega so bile prihajajoče pobude v zvezi s strelnim orožjem predstavljene v nedavno izdanem sporočilu Komisije „Evropska agenda za varnost“¹⁴, v katerem je poudarjena potreba, da se kot prednostna naloga obravnava skupen pristop k uničenju in onesposobitvi strelnega orožja, da se storilec kaznivih dejanj prepreči, da ga ponovno usposobijo in uporabljajo. V sporočilu se tudi poziva k pregledu veljavne zakonodaje v zvezi s strelnim orožjem leta 2016, da bi se izboljšala izmenjava informacij (na primer z vnosom informacij o zaseženem strelnem orožju v informacijski sistem Europol), okrepila sledljivost, standardiziralo označevanje in oblikovali skupni standardi za uničenje strelnega orožja. Komisija se je po tragičnih dogodkih 13. novembra 2015 v Parizu odločila pospešiti pregled direktive o strelnem orožju, ki naj bi bil sprejet skupaj s tem poročilom. V tem poročilu so navedeni dokazi v podporo tem ukrepom.

3. Glavne določbe direktive o strelnem orožju

(12) Glavna cilja direktive o strelnem orožju sta zagotoviti ustrezno delovanje notranjega trga in visoko raven varnosti v EU. Direktiva določa zlasti minimalne zahteve¹⁵ za nabavo in

¹⁰ Komisije je protokol ZN o strelnem orožju ratificirala leta 2014. Sklep Sveta z dne 11. februarja 2014 o sklenitvi Protokola proti nedovoljeni proizvodnji in trgovini s strelnim orožjem, njegovimi sestavnimi deli in strelivom, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (2014/164/EU). UL L 89, 23.3.2014, str. 7.

¹¹ Uredba (EU) št. 258/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o izvajanju člena 10 Protokola Združenih narodov o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (Protokol ZN o strelnem orožju), uvedbi izvoznih dovoljenj za strelno orožje, njegove sestavne dele in strelivo ter ukrepov glede njihovega uvoza in tranzita.

¹² Glavni prispevek Uredbe je načelo, da je treba za prenos strelnega orožja za civilno uporabo med državami članicami obvestiti vse vpletene države in pridobiti njihovo dovoljenje, znano pa mora biti tudi poreklo orožja.

¹³ COM(2013) 716 final, Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu, Strelno orožje in notranja varnost EU: zaščita državljanov in preprečevanje nezakonite trgovine.

¹⁴ COM(2015) 185 final, Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Evropska agenda za varnost.

¹⁵ V skladu s členom 3 direktive o strelnem orožju: „Države članice lahko v svoji zakonodaji sprejmejo določbe, ki so strožje od predvidenih v tej direktivi.“

posedovanje strelnega orožja za civilno uporabo in usklajene upravne ukrepe za prenos strelnega orožja znotraj EU.

(13) Področje uporabe Direktive je navedeno v njeni prilogi I, kjer so razredi strelnega orožja, ki ustrezajo različnim režimom uporab, opisani takole:

- „razred A vsebuje prepovedano strelno orožje – popolnoma avtomatsko orožje in vojaško orožje“;
- „razred B vključuje strelno orožje, za katero je potrebno dovoljenje – uporabljajo ga večinoma športni strelci in lovci“;
- „razred C zajema strelno orožje, ki ga je treba prijaviti – predvsem strelno orožje, ki ga uporabljajo lovci“;
- „razred D za drugo strelno orožje – predvsem enostrelno dolgoceveno strelno orožje z gladkimi cevmi“.

(14) Glavne določbe direktive o strelnem orožju se nanašajo na:

- **Označevanje in sledljivost (člen 4):** Države članice zagotovijo, da se vsako strelno orožje ali njegov bistveni sestavni del, dan v promet, označi in registrira. V ta namen zahtevajo enotno označevanje ali ohranijo katero koli drugo enotno označevanje s številko ali alfanumeričnim znakom, ki omogoča identifikacijo države proizvodnje. Oznaka mora biti na pomembnem sestavnem delu strelnega orožja, katerega uničenje bi onemogočilo rabo strelnega orožja. Spremenjena direktiva vključuje tudi določbe za uvedbo nacionalne računalniško podprte zbirke podatkov, s katero bi se izboljšala sledljivost strelnega orožja. V teh sistemih bodo registrirane ključne informacije o vsem strelnem orožju, ki je v obtoku v državah članicah, v vseh državah članicah pa so morali biti uvedeni do 31. decembra 2014.
- **Zahteve za nabavo in posedovanje strelnega orožja (člen 5):** Države članice dovolijo nabavo in posedovanje strelnega orožja samo osebam, ki imajo utemeljen razlog in:
 - o ki so stare najmanj 18 let, razen kar zadeva nabavo, razen nakupa, in posedovanje strelnega orožja za lov in streljanje v tarčo, pod pogojem, da imajo v tem primeru osebe, mlajše od 18 let, dovoljenje staršev ali so pod nadzorom staršev ali odrasle osebe z veljavnim dovoljenjem za strelno orožje ali dovoljenjem za lov ali so v centru za usposabljanje z licenco ali kako drugače priznanem centru;
 - o zanje ni verjetno, da bi bile nevarne same sebi, javnemu redu ali javni varnosti. Obsodba za nasilno naklepno kaznivo dejanje se šteje za tako nevarnost.
- **Evropsko dovoljenje za strelno orožje (člen 12):** Z Direktivo so bila uvedena prožnejša pravila glede orožja, ki se uporablja za lov in športno streljanje, da ne bi bil oviran njegov pretok po državah članicah. Z uvedbo evropskega dovoljenja za strelno orožje lahko lovci s strelnim orožjem iz razredov C in D ter športni strelci s strelnim

orožjem iz razredov B, C in D potujejo v drugo državo članico brez predhodnega dovoljenja ciljne države članice. Evropsko dovoljenje za strelno orožje bi bilo treba obravnavati kot glavni dokument, ki ga morajo imeti lovci in športni strelci, države članice pa ne bi smele pogojevati njegovega priznavanja s plačilom pristojbin ali dajatev.

- **Onesposobitev (Priloga I, oddelek III):** Direktiva o strelnem orožju določa minimalne omejitve in vključuje obveznost držav članic, da storijo vse potrebno, da pristojni organ lahko preveri ukrepe za onesposobitev. Ta organ poskrbi, da se z nacionalnimi postopki za onesposobitev strelnega orožja zagotovi trajna onesposobitev orožja. Kot sta ob spremembi zahtevala sozakonodajalca, točka (a) dela III Priloge I določa, da „Komisija izda skupne smernice o standardih in tehnikah za onesposobitev, ki zagotavljajo nepreklicno neuporabnost onesposobljenega strelnega orožja“. Dokler niso sprejete skupne smernice o onesposobitvi, lahko države članice v zvezi s tem prosto sprejemajo najprimernejše postopke.

(15) Nazadnje, člen 17 direktive o strelnem orožju določa, da Komisija do 28. julija 2015 predloži poročilo o položaju, ki je nastal zaradi uporabe Direktive. V skladu z navedeno določbo Direktive je Komisija leta 2014 začela 12-mesečno študijo, da bi ocenila, kako sta se izvajali direktiva o strelnem orožju in njena nadaljnja sprememba ter v kolikšni meri je ta pravni okvir izpolnil splošna cilja zagotavljanja pravilnega delovanja notranjega trga in doseganja visoke ravni varnosti v EU.

4. Metodologija vrednotenja

(16) Cilj enoletne ocenjevalne študije je bil analizirati dosežke glede na cilje Direktive (dobro delujoč notranji trg in visoka raven varnosti) glede na pet meril vrednotenja:

- učinkovitost: v kolikšni meri so določbe prispevale k doseganju ciljev;
- uspešnost: postopkov in obveznosti, uvedenih z Direktivo, in sicer, ali so bili rezultati (koristi) doseženi z razumnimi stroški;
- usklajenost: izvajanja določb Direktive, razlage ključnih pojmov in splošne usklajenosti Direktive z drugo upošteveno zakonodajo;
- pomembnost: določb Direktive ob upoštevanju potreb po delovanju notranjega trga in varnosti državljanov EU;
- dodana vrednost: poseg EU v primerjavi z nacionalno zakonodajo in ukrepi.

(17) Vrednotenje je zajemalo vse določbe Direktive v vseh 28 državah članicah EU od leta 1991 do danes. Ocenjevalci so bili poleg tega pozvani, naj upoštevajo prejšnje študije in

pobude Komisije¹⁶ ter študiji, ki sta bili končani hkrati, in sicer o postopkih za onesposobitev, uničenje in označevanje¹⁷ ter o boju proti nezakoniti trgovini z orožjem v EU¹⁸.

(18) Analiza je bila opravljena na podlagi teoretičnih raziskav, spletne ankete, razgovorov in štirih študij primera¹⁹ (opravljenih v štirih državah članicah: Belgiji, Franciji, Nemčiji in na Poljskem). Izvajalci vrednotenja so se obrnili na: organe držav članic; predstavnike proizvajalcev strelnega orožja, trgovcev in posrednikov za strelno orožje; uporabnike strelnega orožja, vključno z lovci in športnimi strelci; mednarodne organe, združenja, raziskovalne inštitute in druge izvedence. Spletno anketo je izpolnilo 83 deležnikov (34 organov držav članic, 28 predstavnikov industrije, 16 uporabnikov, 5 strokovnjakov), razgovori so bili opravljeni s 56 deležniki (23 organi držav člani, 16 predstavniki industrije, 9 uporabniki, 8 izvedenci), s 30 deležniki pa je bil opravljen razgovor v zvezi s študijami primerov (12 organi držav članic, 8 predstavniki industrije, 8 uporabniki, dvema strokovnjakoma).

(19) Izvajalci vrednotenja so od prvih mesecev študije izpostavljali pomanjkanje ključnih podatkov v zvezi s tržnimi in varnostnimi vidiki. Kar zadeva tržni vidik, se v razpoložljivih statističnih podatkih na nacionalni ravni in ravni EU običajno ni razlikovalo med strelnim orožjem za civilno in vojaško uporabo (zato je bilo težko izluščiti podatke o strelnem orožju za civilno uporabo). Tudi kadar je bilo to mogoče, podatki na ravni držav članic niso bili vedno na voljo za vse države (zaradi zaupnosti), zato ni bilo mogoče slediti proizvodnim trendom skozi čas. Nazadnje, glavno podjetje, ki posluje v tem sektorju, ni zagotovilo širokega dostopa do informacij. Kar zadeva varnost, je bila glavna težava neobstoj razčlenjenih podatkov o vrstah/razredih strelnega orožja, ki je v obtoku v EU, in/ali strelnem orožju, ki se nezakonito uporablja ali se z njim nezakonito trguje, poleg tega pa ni bilo primerljivih in podrobnih podatkov o trendih na področju kaznivih dejanj in dejavnosti, ki vključujejo strelno orožje za civilno uporabo, na ravni EU. Nadaljnja omejitev je bila povezana z omejeno razpoložljivostjo podatkov, v katerih so količinsko izraženi upravno breme in stroški izvajanja posebne določbe.

¹⁶ Vključno s: COM(2012) 415 final – Morebitne prednosti in pomanjkljivosti zmanjšanja števila razredov strelnega orožja na dva razreda (prepovedano ali dovoljeno), da bi se z morebitno poenostavitvijo izboljšalo delovanje notranjega trga za zadevne proizvode; COM(2010) 404 final – Dajanje v promet replik strelnega orožja.

¹⁷ Študija v podporo oceni učinka glede morebitne pobude, povezane z izboljšanjem pravil o postopkih za onesposobitev, uničenje in označevanje strelnega orožja v EU ter plašilnega orožja in replik (<http://www.sipri.org/research/security/europe/publications/study-on-firearms>).

¹⁸ Študija v podporo oceni učinka glede možnosti za boj proti nezakoniti trgovini z orožjem v EU.

¹⁹ Merila za izbiro držav članic, ki so sodelovale v študijah primera, so bila: i) velikost trga za strelno orožje; ii) varnostna vprašanja, s katerimi se srečujejo države članice; iii) strelno orožje izraženo v deležu prebivalstva; iv) število evidentiranih kosov ukradenega ali izgubljenega strelnega orožja.

5. Ugotovitve

5.1 Merila vrednotenja

5.1.1 Učinkovitost

(20) Direktiva je pozitivno prispevala k vzpostavitvi dobro delujočega notranjega trga za strelno orožje, kar je eden od njenih ciljev. Vendar je pogodbeni izvajalec ugotovil, da bi njen morebitni prispevek lahko še izboljšali. Prvič, uvedba razredov in povezanih regulativnih ureditev je omogočila preprečitev morebitnih izkrivljanj trga, povezanih z odpravo notranjega nadzora, s čimer je bil oblikovan notranji trg. Trgovanje znotraj EU je od leta 2005²⁰ ostalo dokaj stabilno. Vendar je bilo zaradi različnih razlag določb Direktive pričakovanih koristi posega EU manj. Deležniki (industrija in uporabniki) so izrazili številne pomisleke, povezane s posebnimi ovirami in obremenitvami postopkov, predvsem ker morajo nositi stroške informiranja, da razumejo pravila in postopke, ki se izvajajo v drugih državah članicah (zlasti glede evropskega dovoljenja za strelno orožje). Čeprav je Komisija že leta 2009 ustanovila kontaktno skupino²¹, da bi olajšala izmenjavo informacij, deležniki, ki so sodelovali na razgovorih, še vedno opozarjajo na potrebo po nadaljnjem izboljšanju sporočanja koristnih informacij med državami članicami.

(21) Kar zadeva „varnostni“ cilj (tj. zaščito državljanov in zakonitega trga za strelno orožje), se je raven varnosti in zaščite pred nezakonito trgovino s strelnim orožjem in kaznivimi dejanji povečala, ko so bile uvedene:

- zahteve za spremljanje za organe držav članic (tj. računalniško podprt register) in trgovce (register vseh transakcij s strelnim orožjem) – člen 4;
- zahteve glede označevanja za vse proizvajalce (čeprav je bilo izpostavljenih nekaj pomislekov v zvezi s primeri izbrisane oznake) – člen 4(4);
- minimalne zahteve za nabavo in posedovanje strelnega orožja – člen 5.

Možnost za izboljšave je še v zvezi s sporočenimi primeri predelave plašilnega orožja, ponovne usposobitve onespособljenega strelnega orožja, nezakonite trgovine z deli strelnega orožja in razlage pojma „pomembni sestavni deli“.

(22) Zaradi pomanjkanja izčrpnih podatkov je bilo izvajalcu vrednotenja težko oceniti učinkovitost Direktive v povezavi z varnostnimi cilji. Analizo je oviralo predvsem to, da ne obstaja baza podatkov, v kateri bi bili zajeti posebni in podrobni podatki o kaznivih dejanjih, storjenih s strelnim orožjem, ki ga je imel storilec zakonito v lasti, predelanim plašilnim orožjem in ponovno usposobljenim strelnim orožjem v državah članicah EU.

²⁰ Kot referenčni okvir se uporablja obdobje od leta 2005 do leta 2013, saj EU takrat imela že 25 držav članic.

²¹ Ustanovitev kontaktne skupine je predvidena v členu 13(3) direktive o strelnem orožju.

5.1.2 Uspešnost

(23) Z vrednotenjem so bili ugotovljeni stroški, povezani z dejavnostmi, ki so potrebne za izvedbo vsake določbe Direktive (neposredni stroški uskladitve vključno z upravnimi bremenami in stroški informiranja²²), ter navedeni deležniki, ki jih nosijo. Ocena ni vključevala stroškov zaradi izvajanja dodatnih zahtev in stroškov zaradi nacionalnih razlik v izvajanju.

(24) Ker ni bilo nobenih kvantitativnih podatkov o stroških, je pogodbeni izvajalec za oceno, ali so bili cilji Direktive doseženi z razumnimi stroški, svojo kvalitativno oceno, ali so s posebnimi določbami povezani stroški veljali za razumne, oprl na oceno deležnikov. Ta kvalitativna ocena je temeljila na treh merilih: uresničeni cilji, sodelovanje deležnikov in narava stroškov. Iz analize je videti, da so bili splošni rezultati doseženi z razumnimi stroški. Največkrat si različni deležniki stroške pravično delijo. Delna uskladitev Direktive ima za posledico posredne stroške z negativnim učinkom v zvezi s posebnimi določbami (in posebnimi kategorijami deležnikov), kot so: evropsko dovoljenje za strelno orožje, razredi, register trgovcev in posrednikov, izmenjava informacij, zahteve glede lastništva strelnega orožja, onesposobitev, sledljivost, označevanje.

(25) Po mnenju različnih predstavnikov industrije (proizvajalcev in nacionalnih združenj) je upravno breme povezano predvsem z nacionalno in birokratsko neučinkovitostjo, ne pa toliko z določbami Direktive. Primeri so: včasih dolgotrajni postopki za izdajo uvoznih in izvoznih dovoljenj za prenose znotraj EU; varnostne zahteve, uvedene na nacionalni ravni (npr. obvezni inšpekcijski pregled alarmnih sistemov se zaračuna trgovcem). Predstavniki industrije so potrdili, da bi ta upravna bremena lahko upočasnila tržna gibanja.

(26) Pogodbeni izvajalec je ugotovil, da so bili splošni rezultati same Direktive doseženi z razumnimi stroški. Upravno breme in stroški, ki jih zaznavajo deležniki, so povezani bolj z upravnimi postopki, s katerimi se izvaja Direktiva na nacionalni ravni, znižanje teh stroškov pa bi veljalo za napredek.

5.1.3 Usklajenost

(27) Sprejetje direktive, ki določa minimalne zahteve, je pripeljalo do nekaterih razlik pri njeni uporabi na ravni držav članic, ki vplivajo na notranji trg ali cilje v zvezi z varnostjo.

Glede razlik, ki vplivajo na notranji trg, so bile pri vrednotenju izpostavljene:

- razlike pri uporabi razredov, zlasti C in D, so povzročile zmedo glede dokumenta, ki se zahteva ob nakupu strelnega orožja v različnih državah, kar ovira pretok strelnega orožja po Evropi in povzroča stroške;

²² Neposredni stroški uskladitve pomenijo vse postopke, ki so potrebni za sprejetje Direktive na nacionalni ravni. Upravna bremena so stroški, naloženi podjetjem in uporabnikom, kadar izpolnjujejo obveznost informiranja, ki izhaja iz vladne uredbe, ter stroški, ki jih imajo organi držav članic z izvajanjem dodatnih postopkov. Stroški informiranja so posledica razlik v izvajanju Direktive, zaradi česar morajo biti države članice, proizvajalci in uporabniki seznanjeni z zahtevo, ki velja v tujini.

- razlike v uporabi določb, povezanih z evropskim dovoljenjem za strelno orožje, kot je število potrebnih dokumentov. To vpliva negativno, saj ovira nemoten prenos strelnega orožja.

Neusklajenosti pri izvajanju, ki vplivajo na varnost državljanov EU, so:

- razlike v standardih označevanja, ker omejujejo zmožnost sledenja strelnega orožja ali boja proti nedovoljeni trgovini;
- razlike v tehnikah in standardih onesposabljanja ter določitvi organa, ki jih izvaja. Take razlike povzročajo zaskrbljenost, saj organ ali akter, ki je odgovoren za onesposobitev, morda nima potrebnega tehničnega znanja ali spretnosti, poleg tega pa standardi v nekaterih državah članicah pa veljajo za nezadostne;
- razlike v razvrščanju orožja v nacionalni zakonodaji povzročajo težave pri sledljivosti ter kazenskem pregonu. To velja zlasti, kadar se predmet, ki je v eni državi članici obravnavan kot strelno orožje, prenese v državo članico, kjer ni več obravnavan kot strelno orožje, in zato organi izgubijo sled za njim;
- razlike v razlagi ključnih pojmov iz Direktive (pomembni sestavni deli, posredniki, plašilno orožje in starinsko orožje).

Po drugi strani se je izkazalo, da ni težav v zvezi z zahtevami glede lastništva in da je Direktiva pomagala pri njihovi uskladitvi.

(28) Študija je glede usklajenosti direktive o strelnem orožju z veljavno zakonodajo EU ugotovila, da so glavne težave povezane s protokolom ZN o strelnem orožju. S spremembo iz leta 2008 je bilo izrazje Direktive le deloma usklajeno s protokolom ZN o strelnem orožju. Z Direktivo je bilo dejansko uvedeno razlikovanje med bistvenimi deli in pomembnimi sestavnimi deli, kar ne ustreza besedilu protokola ZN, v katerem so navedeni „sestavni deli“. Poleg tega se s protokolom ZN o strelnem orožju²³ državi pogodbenici omogoča, da onesposobljeno strelno orožje prizna kot strelno orožje v skladu z nacionalnim pravom in na tej podlagi sprejme potrebne ukrepe.

5.1.4 Pomembnost

(29) Pri vrednotenju je bilo ugotovljeno, da direktiva o strelnem orožju na splošno ostaja v celoti pomembna glede na trenutne potrebe trga (tj. čezmejni pretok strelnega orožja). Pomisleki gospodarskih subjektov se nanašajo predvsem na različne izvedbene ukrepe in postopke, ki so jih sprejele države članice ter povzročajo dodatno obremenitev in stroške, kar negativno vpliva na čezmejni pretok strelnega orožja.

²³ Člen 19 protokola ZN o strelnem orožju.

(30) Kar zadeva varnostne cilje (npr. kršitve, ki vključujejo zakonito posedovano strelno orožje, krajo ali izgubo prvotno zakonito posedovanega strelnega orožja, predelavo plašilnega orožja ali onesposobljeno orožje), izvajalci vrednotenja ugotavljajo, da je Direktiva pomembna za večino varnostnih tveganj. Pripravili so seznam nekaterih dejavnosti, pri katerih bi bilo treba razmisliti o vključitvi na področje uporabe Direktive ali jih bolje opisati. To so: predelava plašilnega orožja; predelava polavtomatskega orožja; ponovna usposobitev onesposobljenega strelnega orožja; brisanje oznake; nezakonita uporaba posedovanega orožja. Vse navedene dejavnosti so vzrok varnostnih pomislekov na ravni držav članic. Izvajalci vrednotenja še opozarjajo, da bo prihodnji tehnološki razvoj, kot so nove tehnologije (vključno s tridimenzionalnim tiskanjem) in nove prodajne poti (npr. splet)²⁴, morda pomenil izziv za področje uporabe Direktive v prihodnosti.

5.1.5 Dodana vrednost za EU

(31) Strelno orožje so predmeti posebne narave. Večina varnostnih vprašanj, ki se poskušajo obravnavati z direktivo o strelnem orožju, je čezmejne narave. Šibke točke ene same države članice za kriminalno dejavnost vplivajo na EU kot celoto (npr. primeri predelave plašilnega orožja). Razlike v nacionalni zakonodaji ovirajo nadzor in policijsko sodelovanje po državah članicah (npr. različne registracijske zahteve za isto vrsto strelnega orožja). V študiji je bilo ugotovljeno, da je za doseg ciljev zagotovitve visoke ravni varnosti za državljane EU in omogočanja čezmejnega pretoka strelnega orožja mogoče učinkovito ukrepati le na ravni EU. Nesporna dodana vrednost direktive o strelnem orožju je v vzpostavitvi skupnega regulativnega okvira za ureditev strelnega orožja, ki je z nacionalnimi ali dvostranskimi posegi ne bi bilo mogoče doseči.

(32) Možnost ohranjanja visoke ravni varnosti in krepitve notranjega trga izhaja iz prožne narave same Direktive. Direktiva določa skupne minimalne zahteve, hkrati pa spoštuje načelo subsidiarnosti in državam članicam omogoča, da sprejmejo strožja pravila v skladu z nacionalnimi potrebami in ozadjem. Poleg tega je bilo državam članicam in državljanom EU zagotovljeno jamstvo, da skupni varnostni ukrepi, vključeni v Direktivo in povezani s strelnim orožjem, ki je proizvedeno in je v obtoku v Evropi, veljajo v vseh državah članicah.

(33) K delovanju notranjega trga in krepitvi zakonitega trga za strelno orožje prispeva tudi minimalni prag. V tržnem smislu je največji pričakovani prispevek posega EU (določitev skupnih razredov) oviralo različno izvajanje na ravni držav članic. Vendar je učinkovitost evropskega dovoljenja za strelno orožje primer potencialne dodane vrednosti posega EU v smislu podpore čezmejnemu gibanju lovcev in športnih strelcev.

²⁴ Kar zadeva prodajo prek spleta in nove tehnologije, so bile v študiji kljub ugotovitvi, da je trenutni okvir ustrezen za obravnavanje takih izzivov, izpostavljene vse pogostejša uporaba spleta kot prodajne poti za strelno orožje in težave za nadzor v prihodnosti.

5.2 Priporočila

(34) Pogodbeni izvajalec je na podlagi ugotovitev vrednotenja pripravil sklop priporočil, razdeljenih na ukrepe, ki zahtevajo zakonodajni poseg, in ukrepe, ki ga ne.

- **Skupna merila glede predelave plašilnega orožja (zakonodajni ukrep)**

V vrednotenju je bilo poudarjeno, kako pomembno je pojasniti opredelitev pojma „možnost predelave“ in merila za opredelitev plašilnega orožja ter zagotoviti skupno razumevanje glede vrst plašilnega orožja, ki jih je mogoče predelati, in omejiti pretok orožja, za katero se je izkazalo, da ga je mogoče predelati v delujoče strelno orožje. **Temeljna vprašanja:** Predelava orožja, ki je bilo prvotno namenjeno streljanju s slepimi naboji (plašilno orožje in signalno orožje), v orožje za streljanje s praviimi naboji se je pojavila kot resno vprašanje v veliko državah članicah.

- **Uskladitev standardov in pravil o onesposobitvi (zakonodajni ukrep)**

Iz vrednotenja izhaja priporočilo, naj se sedanji postopek opredelitve skupnih smernic o standardih in tehnikah za onesposobitev strelnega orožja nadaljuje tudi v skladu z določbami Direktive, v katerih je izrecno predvideno, da Komisija pripravi skupne smernice za onesposobitev strelnega orožja. Področje uporabe smernic bi bilo treba razširiti, da bi se obravnavala tudi pravila, ki se nanašajo na zahteve glede lastništva, prodaje ali prenosa onesposobljenega strelnega orožja. **Temeljna vprašanja:** ker ni skupnih smernic o standardih in tehnikah za onesposobitev, je v obtoku onesposobljeno strelno orožje z različnimi ravni varnosti, ki bi ga bilo mogoče znova usposobiti. Poleg tehničnih standardov za onesposobitev se dodaten pomembni vidik, ki ga je treba upoštevati, nanaša na zahteve glede lastništva, prodaje ali prenosa. V večini držav članic se onesposobljeno strelno orožje ne šteje več za strelno orožje. Zato se izbriše iz uradnega registra, s tem pa se onemogoči sledenje orožju do prvotnega lastnika. Vendar je te predmete mogoče obravnavati kot varnostno vprašanje in jih uporabiti za zastraševanje.

- **Uskladitev pravil za označevanje (zakonodajni ukrep)**

- V vrednotenju je bilo priporočeno, naj se trenutna opredelitev delov in sestavin iz Direktive uskladi z opredelitvijo iz protokola ZN o strelnem orožju, predlaga sprejetje enotnih standardov EU za označevanje in v Direktivo vključi obveznost označevanja vseh pomembnih sestavnih delov med proizvodnjo ali ob uvozu. **Temeljna vprašanja:** Ker nekatere države pomembnih sestavnih delov ne obravnavajo kot strelno orožje in ker je obvezno zgolj označevanje „pomembnega sestavnega dela“, nastajajo razlike, zaradi katerih imajo organi pregona težave pri sledenju strelnemu orožju v primerih čezmejnih kaznivih dejanj. To kaže tudi na morebitne ovire za delovanje notranjega trga, saj oznake morda niso priznane v vseh državah članicah. Izvesti bi bilo treba poglobljeno predhodno analizo, kako so deli strelnega orožja regulirani in označeni po državah članicah, na ravni EU pa bi bilo treba obravnavati razlike med opredelitvijo „pomembnih sestavnih delov“ iz direktive o strelnem orožju in „sestavnih delov“ iz protokola ZN o strelnem orožju, da bi se ocenila potreba po spremembah opredelitev pojmov v Direktivi.

- **Preglednost in dostopnost nacionalnih pravil za izvajanje Direktive (nezakonodajni ukrep)**

Pri vrednotenju je bilo dano priporočilo, da se na ravni EU izboljša dostopnost informacij, zbranih na nacionalni ravni, za vse zainteresirane strani, zlasti ob upoštevanju stroškov informiranja, ki bi jih lahko imela mala in srednja podjetja (npr. z oblikovanjem podatkovne zbirke, v kateri bi se zbirale informacije o veljavni zakonodaji in zahtevah v 28 državah članicah). **Temeljna vprašanja:** razlike v izvajanju povzročajo: počasnejšo izmenjavo strelnega orožja znotraj EU; stroške informiranja – zlasti za mala in srednja podjetja; breme, ki je posledica različnosti sprejetih upravnih postopkov.

- **Opredelitev dogovorjenega pristopa k razvrščanju lovskega in športnega strelnega orožja ter pojasnitev pravil evropskega dovoljenja za strelno orožje (nezakonodajni ukrep)**

Pri vrednotenju je bilo dano priporočilo, da se pravila v zvezi z evropskim dovoljenjem za strelno orožje nadalje opredelijo na ravni EU (na primer glede števila dodatnih dokumentov, ki jih zahtevajo nacionalni organi, in števila kosov strelnega orožja, ki so lahko vključeni v evropsko dovoljenje za strelno orožje). **Temeljna vprašanja:** različno razvrščanje strelnega orožja, ki se običajno uporablja za te dejavnosti, v državah članicah (tj. strelno orožje, ki se običajno uporablja za športno streljanje, je morda v nekaterih državah članicah prepovedano) ter omejevalna razlaga nekaterih pravil, povezanih z evropskim dovoljenjem za strelno orožje.

- **Poglobljena analiza ključnih vprašanj (nezakonodajni ukrep)**

Pri vrednotenju je bilo dano priporočilo, da se izvedejo poglobljene analize posebnih vidikov, povezanih z Direktivo, ki so bili v študiji opredeljeni kot težavni: (1) nadaljnja uskladitev zahtev glede lastništva nad strelnim orožjem; (2) razlaga pojma „posrednik“; (3) ocena pravil, ki se uporabljajo za polavtomatsko orožje, in ocena njegove ravni nevarnosti (glede na možnost, da se predela v avtomatsko orožje). **Temeljna vprašanja:** (1) zahteve glede lastništva nad strelnim orožjem: izvajalci vrednotenja so opazili postopno približevanje držav članic skupnim zahtevam, ki so podrobnejše od tistih iz Direktive; (2) pojem „posrednik“: neskladnosti v opredelitvi tega pojma lahko povzročijo tveganja. (3) polavtomatsko strelno orožje: več držav članic je opozorilo na tveganja, povezana s predelavo polavtomatskega strelnega orožja v avtomatsko.

- **Izboljševanje poznavanja novih tehnologij (nezakonodajni ukrep)**

Pri vrednotenju je bilo dano priporočilo o nadaljnjih ukrepih za pospeševanje izmenjave znanja med državami članicami o gibanjih na trgu za strelno orožje in v trgovini z njim (kot so spletni trg za strelno orožje, dele strelnega orožja in drugo orožje) ter o vplivu novih tehnologij (tridimenzionalno tiskanje) na nadzor in sledenje orožja. **Temeljna vprašanja:** nove tehnologije pomenijo izziv za zmogljivost organov pregona, da sledijo strelnemu orožju ali njegovim delom in jih odkrivajo po državah članicah, ter bodo v prihodnje verjetno povzročale težave pri sledenju prenosov strelnega orožja in njegovem nadzoru.

Krepitev zbiranja podatkov (nezakonodajni ukrep)

Pri vrednotenju je bilo dano priporočilo za okrepitev dejavnosti zbiranja podatkov, da bi oblikovali zanesljivo informacijsko osnovo o strelnem orožju za civilno uporabo in povezanih kaznivih dejanjih, ki bo v podporo prihodnjim procesom odločanja na ravni EU. **Temeljna vprašanja:** pomanjkanje podrobnih in izčrpnih podatkov je ena glavnih ovir, ki oblikovalcem politike preprečujejo snovanje politik na podlagi dokazov.

6. Kritična ocena in povratne informacije odbora za strelno orožje

(35) Ocenjevalna študija se je odzvala na vprašanja Komisije glede vrednotenja, njena analiza pa je temeljila na temeljiti analizi zbranih podatkov. Vendar s kvalitativnega vidika podatki, ki so bili na voljo na podlagi uradnih statističnih podatkov, niso zadoščali. Jasno je, da ni dovolj razpoložljivih podatkov v zvezi z varnostnimi vprašanji (npr. podatki o kaznivih dejanjih niso razčlenjeni po posameznih razredih strelnega orožja, omejeno razlikovanje med zakonitim in nezakonitim strelnim orožjem, uporabljenim v kaznivih dejanjih, omejeni podatki o proizvodnji strelnega orožja za civilno uporabo na državo članico itd.) in da razpoložljivi podatki v zvezi s strukturo trga za strelno orožje za civilno uporabo niso kakovostni (tj. proizvodnja, uvoz in izvoz strelnega orožja za civilno uporabo, zaposleni in promet podjetij, ki poslujejo v sektorju). Ni podatkov o količinski opredelitvi stroškov in upravnem bremenu zaradi izvajanja posebnih določb.

(36) Izvajalci vrednotenja so pomanjkanje zbirnih podatkov in statističnih podatkov o strelnem orožju za civilno uporabo na ravni EU ublažili tako, da so se obrnili na nacionalne sektorske organizacije in z razgovori zbrali manjkajoče koristne informacije. Informacije iz različnih virov so jim omogočile navzkrižno preverjanje kakovosti in zanesljivosti informacij.

(37) Da bi Komisija bolje oblikovala mnenje o veljavnosti ugotovitev in priporočil iz študije, je pozvala predstavnike odbora za strelno orožje (ki ga sestavlja 28 predstavnikov držav članic EU ter štirje predstavniki držav EGS in Efte), naj jih komentirajo. Rezultati študije so bili članom odbora predstavljeni na njegovem zasedanju 18. decembra 2014. Ob tej priložnosti so predstavniki držav članic ugotovili, da so bila priporočila na splošno utemeljena. Države članice so po dramatičnih dogodkih januarja 2015 na sestanku 25. marca 2015 izrazile bolj informativno mnenje o priporočilih vrednotenja. Podale so oceno nujnosti in utemeljenosti vsakega priporočila. Poleg tega so nekatere države članice (Francija, Združeno kraljestvo, Švedska in Belgija) ustno podane povratne informacije dopolnile s pisnimi pripombami.

(38) Iz informacij, ki so jih zbrale države članice, je mogoče ugotoviti:

- veliko držav članic se je strinjalo, da so najpomembnejša prednostna priporočila tista, ki se nanašajo na: i) skupna merila glede **možnosti predelave plašilnega orožja**, ii) uskladitev standardov in pravil za **onesposobitev**, iii) uskladitev pravil o **označevanju**. Večina držav članic je menila, da ta vprašanja zahtevajo revizijo

Direktive. Več držav članic je poudarilo potrebo po nadaljevanju sedanjega dela v zvezi s smernicami za onesposobitev, predvidenimi v Direktivi;

- Po mnenju večine držav članic bi bilo treba naslednja priporočila upoštevati, vendar pa bi jih bilo treba obravnavati kot srednje/manj pomembna: i) preglednost in dostopnost nacionalnih pravil za izvajanje Direktive; ii) izboljševanje poznavanja novih tehnologij; iii) izboljšanje zbiranja podatkov;
- v zvezi s priporočilom o **interoperabilnosti** med informacijskimi sistemi, oblikovanimi na nacionalni ravni, države članice niso imele enotnega mnenja. Več držav članic meni, da je najbolj pereče vprašanje sledljivost strelnega orožja. Zato bi lahko povezovanje nacionalnih zbirk podatkov policiji in nacionalnim organom pomagalo pri boljši izmenjavi informacij. Po drugi strani je več držav članic poudarilo, da bi bilo povezovanje sistemov lahko dolgotrajno in ne nujno uspešno zaradi nezdržljivosti informacijske tehnologije ali tehničnih težav, oziroma kar je še pomembneje, zaradi vprašanj v zvezi z zasebnostjo in izmenjave osebnih podatkov. Države članice so predlagale, naj se stroški in upravno breme skrbno uravnotežijo z morebitno koristjo interoperabilnosti. Najprej bi bilo treba preučiti, katere vrste informacij je treba izmenjevati, potem pa oceniti, kako bi to lahko izvedli;
- države članice niso imele enotnega stališča glede priporočila v zvezi z opredelitvijo dogovorjenega pristopa k razvrščanju lovskega in športnega strelnega orožja ter pojasnitvijo pravil v zvezi z evropskim dovoljenjem za strelno orožje. Nekatere države članice so navedle, da bi brez težav lahko povečale število kosov orožja, registriranih v evropskem dovoljenju za strelno orožje, vendar bi bilo še vedno treba ohraniti pravico, da se zahtevajo dodatni dokumenti. Druge članice menijo, da je problematično pomanjkanje informacij v evropskem dovoljenju za strelno orožje. Ena država članica je izpostavila potrebo po boljšem obveščanju lovcev, ki so na obisku v drugih državah članicah, o uporabi evropskega dovoljenja za strelno orožje. Le nekaj držav članic je predlagalo revizijo Direktive, da bi se uskladili razredi strelnega orožja;
- mnenja držav članic so se razlikovala tudi glede priporočila, naj se preučijo vprašanja, kot so zahteve glede lastništva, opredelitve pojma „posrednik“ in možnost predelave; zdelo se je, da se jih je veliko strinjalo glede potrebe po boljši opredelitvi pojmov „posrednik“ in „sestavni deli“ (in po potrebi ustrezni reviziji Direktive) in glede preučitve vprašanja možnosti predelave polavtomatskega strelnega orožja v avtomatsko (in obratno). Vendar je le nekaj držav članic izpostavilo potrebo po reviziji veljavnih zahtev glede lastništva;
- precej držav članic je tudi menilo, da je treba pojasniti nekatere opredelitve pojmov (posredniki, pomembni sestavni deli strelnega orožja, replike).

(39) Komisija se na podlagi dela, ki ga je opravil izvajalec vrednotenja, in povratnih informacij, ki so jih zagotovile države članice, strinja z ugotovitvami tega vrednotenja. Meni tudi, da so priporočila utemeljena in dragocena, čeprav nekatera zahtevajo nujnejše ukrepe kot

druga. Poleg tega bi lahko nekatera priporočila (kot sta označevanje vseh delov strelnega orožja in medsebojno povezovanje informacijskih registrov) znatno vplivala na stroške proizvajalcev in trgovcev (zlasti malih in srednjih podjetij), zato bi bilo mogoče predvideti nadaljnjo preučitev in po možnosti študije izvedljivosti (na primer za medsebojno povezovanje informacijskih registrov).

7. Pot naprej

(40) Ocenjevalna študija je pokazala, da je direktiva o strelnem orožju pozitivno prispevala k delovanju notranjega trga, saj podpira čezmejni pretok strelnega orožja in ohranja visoke ravni varnosti, ima dodano vrednost za EU in je pomembna.

(41) Vendar bi nekatere ovire še vedno lahko ogrozile delovanje notranjega trga. Izvajalci vrednotenja in države članice med razpravo so izpostavili naslednja kritična vprašanja za nadaljnje ukrepanje: (a) vprašanje možnosti predelave orožja, namenjenega streljanju s slepimi naboji (kot so plašilne pištole), v pravo strelno orožje, (b) potreba po pojasnitvi zahtev za označevanje strelnega orožja (ki bi omogočalo njegovo sledljivost), (c) potreba po skupnih in strogih smernicah za onesposobitev strelnega orožja, (d) potreba po pojasnitvi opredelitev pojmov, (e) potreba po preučitvi ureditev spletne prodaje, (f) potreba po racionalizaciji in izboljšanju nacionalnih sistemov za izmenjavo podatkov in preučitvi možnosti za interoperabilnost ter (g) potreba po okrepitvi dejavnosti zbiranja podatkov, ki se nanašajo na strelno orožje za civilno uporabo in povezana kazniva dejanja, da bi zagotovili ustrezno podporo za prihodnje postopke odločanja na ravni EU.

(42) Ker delo v zvezi s skupnimi smernicami in standardi za onesposobitev že poteka, se je Komisija odločila, da pospeši pregled Direktive, pri čemer je upoštevala učinek terorističnih napadov 13. novembra v Parizu, prejšnjih napadov in streljanja v Parizu in Københavnu ter incidenta na vlaku Thalys. Zato se je Komisija odločila, da bo to poročilo spremljala revizija Direktive na podlagi doslej zbranih dokazov, pri tem pa upoštevala vidike boljše priprave zakonodaje.

(43) V skladu s sporočilom Komisije „Evropska agenda za varnost“²⁵, kot odziv na skupno izjavo ministrov EU iz Rige²⁶ in deklaracijo ministrov za notranje zadeve z dne 29. avgusta 2015, bo cilj predloga, ki spremlja to poročilo, okrepiti sedanji zakonodajni okvir za strelno orožje, izboljšati izmenjavo informacij, reševati vprašanje nezakonite trgovine z orožjem in ponovne usposobitve orožja, izboljšati standarde za označevanje, da bi zagotovili boljšo sledljivost, ter nazadnje preučiti, kako reševati vprašanja, povezana z možnostjo predelave orožja ali orožja za streljanje s slepimi naboji (tj. plašilnega orožja).

²⁵ COM(2015) 185 final.

²⁶ Skupna izjava iz Rige po neformalnem zasedanju ministrov za pravosodje in notranje zadeve v Rigi 29. in 30. januarja.